

PLANET PROTI KOMISIJI

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 13. aprila 2011*

V zadevi T-320/09,

Planet AE, s sedežem v Atenah (Grčija), ki jo zastopa V. Christianos, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata D. Triantafyllou in F. Dintilhac, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: grščina.

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločb Evropskega urada za boj proti goljufigam (OLAF), s katerima je zahteval vnos tožeče stranke v sistem zgodnjega opozarjanja (EWS) z aktivacijo opozorila W1a in nato opozorila W1b,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi E. Moavero Milanese, predsednik, N. Wahl (poročevalec) in S. Soldevila Fragoso, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Pravni okvir

- ¹ Komisija Evropskih skupnosti je za preprečevanje goljufig in drugih nezakonitih dejavnosti, ki škodijo finančnim interesom Skupnosti, 16. decembra 2008 sprejela Sklep Komisije 2008/969/ES, Euratom o sistemu zgodnjega opozarjanja za odredbodajalce Komisije in izvajalske agencije (UL L 344, str. 125). Namen sistema zgodnjega opozarjanja (EWS) je v okviru Komisije in njenih izvajalskih agencij zagotoviti kroženje

zaupnih informacij v zvezi s tretjimi osebami, ki bi lahko ogrožale finančne interese in ugled Skupnosti ali kateri koli drug sklad, ki ga upravlja Skupnost (uvodna izjava 4 Sklepa 2008/969).

- 2 EWS temelji na opozorilih, s katerimi se lahko ugotovi raven tveganja, povezanega z nekim subjektom, razvrščenih v kategorije od W1, ki ustreza najnižji ravni tveganja, do W5, ki ustreza najvišji ravni tveganja (člen 9 Sklepa 2008/969).

- 3 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ki ima v okviru opravljanja svojih nalog v zvezi z izvajanjem preiskav in zbiranjem informacij za preprečevanje goljufij dostop do EWS, je skupaj s pristojnimi odredbodajalci in službami za notranjo revizijo pristojen za izdajo zahtevkov za vnos, spremembo ali izbris opozoril EWS, ki jih upravlja računovodja Komisije oziroma njegovo podrejeno osebje (uvodne izjave od 5 do 7 in členi od 4 do 6 Sklepa 2008/969).

- 4 Člen 4(1) Sklepa 2008/969 določa, da „[r]ačunovodja vnaša, spreminja ali briše opozorila v sistemu zgodnjega opozarjanja v skladu z zahtevki pristojnega odredbodajalca na podlagi prenosa, urada OLAF in Službe za notranjo revizijo“. Člen 6(2) določa, da „[v] primeru postopkov za oddajo javnih naročil ali dodelitev donacij pristojni odredbodajalec na podlagi prenosa ali njegovo osebje preveri, ali je bilo izdano opozorilo v sistemu zgodnjega opozarjanja, in sicer najpozneje pred odločitvijo o oddaji naročila ali dodelitvi donacije“.

- 5 Člen 10(1) Sklepa 2008/969 določa, da OLAF „zahteva aktivacijo opozorila W1a, kadar je na podlagi njegovih preiskav na zgodnji stopnji mogoče sklepati, da bodo v zvezi s tretjimi osebami, zlasti tistimi, ki prejemajo ali so prejemale sredstva Skupnosti, ugotovljene resne upravne napake ali goljufije“.

- 6 Člen 10(2) Sklepa 2008/969 med drugim določa, da OLAF zahteva aktivacijo opozorila W1b, kadar je na podlagi njegovih preiskav mogoče sklepati, da bodo v zvezi s tretjimi osebami, zlasti tistimi, ki prejemajo ali so prejemale sredstva Skupnosti, dokončno ugotovljene resne upravne napake ali goljufije.

- 7 Člen 16 Sklepa 2008/969 določa, da se opozorilo W1 „vnese le v informativne namene in lahko ne vključuje drugih ukrepov razen poostrelega spremljanja“.

Dejansko stanje

- 8 Tožeča stranka Planet AE je grška družba, ki opravlja svetovalne storitve na področju upravljanja podjetij. Od leta 2006 kot članica treh konzorcijev sodeluje pri treh projektih v Siriji, ki jih financira Komisija. Od 16. oktobra 2007 je predmet preiskave OLAF zaradi suma o nepravilnostih pri teh treh projektih.

- 9 Po postopku javnega razpisa, ki je bil objavljen v okviru sedmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj, je Komisija z dopisom z dne 18. aprila 2008 tožečo stranko povabila na pogajanja za določitev dokončnih pogojev sporazuma o donaciji v zvezi z njenim predlogom, da prevzame vlogo koordinatorja konzorcija za projekt Advancing knowledge – intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe (v nadaljevanju: projekt AEGIS). V dopisu Komisije je bilo navedeno, da morebitna donacija Skupnosti ne more preseči zneska 3.300.000 EUR in da je treba pogajanja končati pred 30. junijem 2008.
- 10 OLAF je zaradi poteka preiskave, navedene v točki 8 zgoraj, dvakrat zahteval, da se tožeča stranka vnesi v EWS. Aktivacijo opozorila W1a je zahteval 26. februarja 2009, aktivacijo opozorila W1b pa 19. maja 2009. Vnosa sta bila izvedena 10. marca in 25. maja 2009.
- 11 Komisija je 27. februarja 2009 tožeči stranki poslala sporazum o donaciji, dosežen s pogajanja (v nadaljevanju: Sporazum), da ga tožeča stranka in drugi člani tega konzorcija podpišejo. Tožeča stranka je 11. marca 2009 podpisani sporazum Komisiji vrnila v podpis.
- 12 Komisija je 4. junija 2009 z elektronskim dopisom tožeči stranki sporočila, da je postopek podpisovanja Sporazuma prekinjen do izpolnitve dodatnega pogoja, to je, dokler tožeča stranka ne bo odprla blokirane bančnega računa, na katerem bo razpolagala samo s svojim delom predplačila iz Sporazuma, preostalo predplačilo pa bo banka neposredno nakazala drugim članom konzorcija. V elektronskem dopisu je

navedeno, da je novi pogoj posledica nepričakovanega dogodka, to je vnosa tožeče stranke v EWS z aktivacijo opozorila W1a in nato aktivacijo opozorila W1b.

- 13 Ker se je tožeča stranka s svojo banko dogovorila, da bo ta takoj po prejetju predplačila, ki ga mora nakazati Komisija, vsakemu članu konzorcija prenesla znesek, ki mu pripada, je Komisija Sporazum podpisala 3. julija 2009.

Postopek in predlogi strank

- 14 Tožeča stranka je 14. avgusta 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo.
- 15 Komisija je z ločeno vlogo 9. novembra 2009 vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Splošnega sodišča.
- 16 Tožeča stranka je stališča glede ugovora nedopustnosti predložila 5. januarja 2010.

17 Tožeča stranka v vlogi, s katero se postopek začne, Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost obeh odločb OLAF z dne 26. februarja in 19. maja 2009, za kateri je izvedela 4. junija 2009 in s katerima se zahteva njen vnos v EWS z aktivacijo opozorila W1a oziroma opozorila W1b;

- Komisiji naloži plačilo stroškov.

18 Komisija v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo razglasi za nedopustno;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

19 Tožeča stranka v stališčih glede ugovora nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj zavrne ugovor nedopustnosti in tožbo razglasi za dopustno.

Pravo

- 20 V skladu s členom 114(1) in (4) Poslovnika lahko Splošno sodišče na predlog stranke odloči o ugovoru nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 istega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Splošno sodišče ne odloči drugače. V tem primeru to meni, da dokumenti v spisih zadostujejo in da ni treba začeti ustnega postopka.

Predmet spora

- 21 V uvodu je treba ugotoviti, da čeprav je tožeča stranka v svojih predlogih formalno zahtevala razglasitev ničnosti odločb OLAF z dne 26. februarja in 19. maja 2009, s katerima je zahteval njen vnos v EWS, iz vsebine tožbe jasno izhaja, da se ta nanaša tudi na odločbi o aktivaciji opozoril W1a in W1b.
- 22 V zvezi s tem je treba opozoriti, da morajo biti v skladu s členom 21 Statuta Sodišča in členom 44 Poslovnika v vlogi, s katero se postopek začne, med drugim navedeni predmet postopka in tožbeni predlogi tožeče stranke. Poleg tega morajo biti tožbeni predlogi navedeni natančno in nedvoumno, drugače bi Splošno sodišče lahko odločilo *infra* ali *ultra petita* in bi lahko bile kršene pravice tožene stranke (glej po analogiji sodbo Sodišča z dne 14. decembra 1962 v združenih zadevah Meroni proti Haute Autorité, 46/59 in 47/59, Recueil, str. 783 in 801).

- 23 Vendar opredelitev izpodbijanega akta lahko implicitno izhaja iz navedb v tožbi in celotne argumentacije (glej v tem smislu sklep Sodišča z dne 7. februarja 1994 v zadevi PIA HiFi proti Komisiji, C-388/93, Recueil, str. I-387, točka 10). Odločeno je bilo tudi, da se tožba, formalno usmerjena zoper akt, ki je del v celoto povezanih aktov, lahko šteje za tožbo, ki je, če je treba, usmerjena tudi zoper ostale akte (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 2. marca 1967 v združenih zadevah Simet in Feram proti Haute Autorité, 25/65 in 26/65, Recueil, str. 39 in 53).
- 24 V tem primeru iz členov 4 in 5 Sklepa 2008/969 izhaja, po eni strani, da je v EWS razlika med zahtevkom za aktivacijo opozorila in njegovo aktivacijo povsem upravne narave ter da je njen namen centralizirati in standardizirati tehnično upravljanje tega sistema in, po drugi strani, da v tem sistemu zahtevkom za aktivacijo opozoril sledijo dejanska opozorila brez vsebinske presoje.
- 25 Čeprav so naloge upravljanja EWS, kot so vnos, spremembe ali izbris opozoril v EWS, dodeljene službi Komisije, to je računovodji Komisije oziroma njegovemu podrejenemu osebju, je v Sklepu 2008/969 določeno, da pogoje za uvedbo takih ukrepov spremljajo in analizirajo različne službe Komisije (pristojni odredbodajalec na podlagi prenosa, generalni direktor ali direktor urada OLAF oziroma službe za notranjo revizijo), ki morajo svoje ugotovitve o nujnosti ukrepa sporočiti računovodji, ki mora izvesti zahtevani ukrep. Iz tega sledi, da sta z vidika subjekta, vnesenega v ta sistem, zahtevek za aktivacijo opozorila in dejansko opozorilo akta, ki tvorita celoto.
- 26 Poleg tega Komisija v ugovoru nedopustnosti izhaja iz predpostavke, da se izpodbijata in sta predmet spora odločbi o aktivaciji opozoril W1a in W1b, kljub formalnim tožbenim predlogom tožeče stranke, ki se nanašajo na zahtevka OLAF za vnos v EWS. V tem ugovoru namreč navaja samo argumente, s katerimi želi dokazati, da ti odločbi nista akta, ki ju je mogoče izpodbijati. Iz tega sledi, da Komisija ni napačno

razumela, da tožeča stranka zahteva razglasitev ničnosti odločb o aktivaciji teh opozoril, in da njena pravica do obrambe ne bo oškodovana, če sta tudi omenjeni odločbi predmet spora.

- 27 Zato je treba ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 22 in 23 zgoraj, in posebnih dejanskih okoliščin tega spora meniti, da je treba tožbo, formalno usmerjeno zoper odločbi OLAF z dne 26. februarja in 19. maja 2009, s katerima je zahteval vnos tožeče stranke v EWS, po potrebi šteti tudi za usmerjeno zoper odločbi o aktivaciji opozoril W1a in W1b (v nadaljevanju skupaj: sporni akti).

Ugovor nedopustnosti

Trditve strank

- 28 Tožeča stranka v vlogi, s katero se postopek začne, in stališčih glede ugovora nedopustnosti trdi, da so sporni akti povzročili zavezujoče pravne učinke in škodili njenim interesom, tako da so spremenili njen premoženjski in pravni položaj.
- 29 Tožeča stranka najprej trdi, da se je zaradi spornih aktov podpis Sporazuma precej zavlekel. To naj bi ji povzročilo dodatne stroške, ker je morala spremeniti časovni

razpored izvedbe Sporazuma in skleniti posojilno pogodbo, da je lahko zdržala pritisk zaradi neizplačila predplačila, ki ga je obljubila Komisija. Trdi tudi, da je storitve začela opravljati 1. januarja 2009, kot je bilo določeno na pogajanjih in kot je odobrila Komisija, zato je imela finančne obveznosti.

30 Po navedbah tožeče stranke je bil zaradi spornih aktov uveden pogoj blokirane bančnega računa, ki ni bil predviden na pogajanjih, ki so potekala in se končala pred sprejetjem teh aktov.

31 Tožeča stranka trdi še, da je sporne akte mogoče izpodbijati, ker so spremenili njen premoženjski položaj. V zvezi s tem trdi, da sta zamuda pri podpisu Sporazuma in omejitve v zvezi z distribucijo predplačila, nakazanega na njen račun, škodovali njenemu ugledu in jo spravili v zadrego pred drugimi člani konzorcija, katerega članica je bila, saj jim je morala pojasniti ravnanje Komisije. Po njenih navedbah so sporni akti vplivali tudi na položaj, ki ga je imela pred sprejetjem spornih aktov, to je položaj „izbranega ponudnika“ za projekt in koordinatorja konzorcija, in ga omejili na vlogo pogojnega „izbranega ponudnika“ za projekt in koordinatorja konzorcija.

32 Komisija v podporo ugovoru nedopustnosti trdi, da spornih aktov po naravi ni mogoče izpodbijati z ničnostno tožbo, ker so le preprosti notranji informacijski in previdnostni ukrepi. V zvezi s tem se sklicuje na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero naj notranji ukrepi, ki razen na upravnem področju Skupnosti nimajo pravnih učinkov, ne bi bili predmet sodnega nadzora na podlagi člena 230 ES. Poleg tega opozarja,

da so sporni akti samo izraz previdnega ravnanja, ki je zanjo obvezno, preden sklene pogodbo o porabi finančnih sredstev Unije.

- 33 Čeprav je res, da je vnos tožeče stranke v EWS ustvaril dodatne obveznosti spremljanja za pristojne odredbodajalce, po mnenju Komisije tožeča stranka ni dokazala, da so sporni akti povzročili pravne učinke, ki so kršili njene pravice ali ji naložili nove obveznosti. V zvezi s tem zavrača idejo, da je zamuda pri podpisu Sporazuma imela pravni učinek. Po njenem mnenju so take zamude pogoste v poslovnem okolju, v katerem hočejo stranke zaščititi svoje interese, in se je taka zamuda v tem primeru že zgodila pri reševanju drugih vprašanj. Zato naj zadevna zamuda ne bi ustvarila obveznosti za tožečo stranko in kršila njenih pravic v smislu sodne prakse o aktih, ki jih je mogoče izpodbijati s tožbo, na podlagi člena 230 ES.
- 34 Komisija trdi tudi, da ni neposredne vzročne zveze med spornimi akti na eni strani ter bančnim posojilom, ki ga je najela tožeča stranka, in tem, da ni mogla nakazati predplačil drugim članom konzorcija, na drugi strani. Po njenem mnenju je tožeča stranka morala najeti bančno posojilo, ker je hotela ustvariti izdatke pred podpisom Sporazuma, in ne zaradi spornih aktov. Prav tako naj bi bila končna rešitev v zvezi z nakazilom predplačila drugim članom konzorcija rezultat „posvetovanj“ med Komisijo, tožečo stranko in njenimi bankami, ne pa „samodejni učinek“ spornih aktov.
- 35 Poleg tega Komisija trdi, da zahteva, da tožeča stranka drugim članom konzorcija ne more nakazati predplačila, tožečo stranko razbremeni obveznosti in se zato ne more šteti za škodo.

- 36 Nazadnje Komisija meni, da vprašanja, ki so jih tožeči stranki postavljali drugi člani konzorcija v zvezi z zamudo pri podpisu Sporazuma, in odgovori nanje zanj nimajo pravnih učinkov.

Presoja Splošnega sodišča

- 37 Treba je opozoriti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso tožba za razglasitev ničnosti lahko vloži zoper vse določbe, ki jih sprejmejo institucije in ki imajo pravne učinke, in sicer ne glede na njihovo naravo ali obliko. Zlasti ukrepi, ki povzročijo zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese tožeče stranke tako, da značilno spremenijo njen pravni položaj, se štejejo za ukrepe, ki jih je mogoče izpodbijati s tožbo v smislu člena 230 ES (sodbi Sodišča z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2639, točka 9, in z dne 17. julija 2008 v zadevi Athinaiki Techniki proti Komisiji, C-521/06 P, ZOdl., str. I-5829, točka 29).
- 38 Nasprotno pa so nedopustne tožbe zoper akte, ki so le notranji upravni ukrepi in zato zunaj uprave nimajo nobenega učinka (glej sklep Sodišča z dne 4. junija 1986 v zadevi Groupe des droites européennes proti Parlamentu, 78/85, Recueil, str. 1753, točki 10 in 11, in sodbo Sodišča z dne 9. oktobra 1990 v zadevi Francija proti Komisiji, C-366/88, Recueil, str. I-3571, točka 9 in navedena sodna praksa). Komisija se v podporo ugovoru nedopustnosti opira na to sodno prakso in trdi, da spornih aktov ni mogoče izpodbijati, ker so preprosti notranjeinformacijski ukrepi.
- 39 V zvezi s tem je treba poudariti, da dejstvo, da uprava obdeluje podatke za povsem notranje namene, zlasti tako, da jih zbira, upravlja in uporablja, nikakor ne izključuje

tega, da take dejavnosti lahko škodijo interesom državljanov v smislu sodne prakse, navedene v točki 37 zgoraj. Obstoje take škode je namreč odvisen od več dejavnikov, zlasti od narave podatkov, ki se obdelujejo, posebnega cilja te obdelave, natančnih mogočih posledic ter skladnosti cilja in posledic zadevne obdelave na eni strani ter veljavnih določb, ki omejujejo pristojnost uprave, na drugi strani.

- ⁴⁰ V zvezi z zadnjemavedenim elementom Splošno sodišče ugotavlja, da v Sklepu 2008/969, ki je podlaga za sporne akte, ni nobenega sklicevanja na določbo primarne ali sekundarne zakonodaje, ki bi Komisiji izrecno dodeljevala pristojnost za vzpostavljajanje, izvajanje in upravljanje podatkovne zbirke o pravnih in fizičnih osebah, osumljenih, da ogrožajo finančne interese Unije. Čeprav je v uvodni izjavi 3 Sklepa 2008/969 sklicevanje na Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL L 248, str. 1, v nadaljevanju: finančna uredba), je treba ugotoviti, da člen 95 te uredbe v različici, veljavni v tem primeru, določa samo, da se vzpostavi centralna podatkovna zbirka o pravnih in fizičnih osebah, ki ne morejo koristiti financiranja Unije zaradi plačilne nesposobnosti, obsodbe zaradi hude strokovne napake ali obsodbe za kaznivo dejanje, ki škodi finančnim interesom Unije.

- ⁴¹ Čeprav tožeča stranka v zvezi s tem ni navedla tožbenega razloga, je nepristojnost avtorja spornih aktov vprašanje kogentnega prava, ki ga je treba obravnavati po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 28. januarja 2003 v zadevi Laboratoires Servier proti Komisiji, T-147/00, Recueil, str. II-85, točka 45, in z dne 8. julija 2010 v zadevi Komisija proti Putterie-De-Beukelaer, T-160/08 P, ZOdl., str. II-3751, točka 61).

- 42 Zato je treba že iz tega razloga za presojo nepristojnosti *ratione materiae* za sporne akte preučiti njihovo vsebino (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 13. novembra 1991 v zadevi Francija proti Komisiji, C-303/90, Recueil, str. I-5315, točka 10, in z dne 20. marca 1997 v zadevi Francija proti Komisiji, C-57/95, Recueil, str. I-1627, točka 9).
- 43 Vendar je treba za odločanje o ugovoru nedopustnosti, ki ga navaja Komisija, ob predpostavljanju na tej stopnji, da je Komisija pristojna za obdelavo podatkov, kakršno predstavljajo sporni akti, preveriti, ali je opozorilo za neki subjekt v EWS in zlasti v kategoriji W1 dejanje, ki zadeva samo odnose med nadrejenim in njegovim osebjem ter katerega učinki obstajajo samo znotraj institucij, organov in teles Unije.
- 44 V zvezi s tem iz člena 6 Sklepa 2008/969 izhaja, da morajo pristojni odredbodajalci Komisije v primeru proračunskih obveznosti in postopkov za oddajo javnih naročil ali dodelitev donacij preveriti, ali je za kandidate vneseno opozorilo v EWS. V takem primeru členi od 15 do 17 in od 19 do 22 Sklepa 2008/969 dovoljujejo in narekujejo, da računovodja ali zadevni odredbodajalci sprejmejo posebne ukrepe zoper ta subjekt ali zadevni projekt. Zato se ob upoštevanju inherentnega cilja Sklepa 2008/969, to je zaščititi finančne interese Unije pri izvrševanju proračunskih ukrepov, učinek opozorila na neki subjekt v EWS, čeprav v kategoriji W1, ne more omejiti na institucije, organe in telesa Unije, saj tako opozorilo nujno prizadene odnose med zadevnimi odredbodajalci in tem subjektom.
- 45 Čeprav je besedilo člena 16 Sklepa 2008/969, v skladu s katerim se „[o]pozorilo W1 [...] vnese le v informativne namene in lahko ne vključuje drugih ukrepov razen poostrenejega spremljanja“, manj zavezujoče kot členi 15, 17 in od 19 do 22 tega sklepa, iz besedila člena 16 in zgradbe tega sklepa izhaja, da ugotovitev, da obstaja opozorilo

W1, dejansko povzroči, da mora zadevni odredbodajalec uvesti poostreno spremljanje, kar je v ugovoru nedopustnosti potrdila tudi Komisija. Opozorilo W1 bi namreč izgubilo ves pomen, če zadevni odredbodajalec, ki izve za obstoj suma o goljufijah ali hudih upravnih napakah (glej člen 10 Sklepa 2008/969), ne bi bil prisiljen izvajati poostrenega spremljanja.

⁴⁶ V tem primeru se obveznost zadevnega odredbodajalca, da na podlagi spornih aktov sprejme ukrepe zoper tožečo stranko, lahko jasno razbere iz vsebine elektronskega dopisa, ki ji ga je Komisija poslala 4. junija 2009. V tem dopisu je uslužbenec, zadolžen za spis o dodelitvi projekta AEGIS, tožečo stranko obvestil, da sta prekinitev podpisovanja Sporazuma in uvedba dodatnega pogoja posledica opozorila, ki se nanaša nanjo, in da njegova služba pri tem nima nič.

⁴⁷ Ker je torej dokazano, da so sporni akti dejansko imeli učinke zunaj notranjega okolja Komisije, je treba preučiti, ali jih je mogoče šteti za zavezujoče pravne učinke, ki lahko vplivajo na interese tožeče stranke tako, da značilno spremenijo njen pravni položaj.

⁴⁸ V zvezi s tem je treba navesti, da subjekte, ki zaprosijo za finančna sredstva Unije, prizadene opozorilo v EWS, ker se morajo za uresničitev svojih finančnih interesov prilagoditi posebnim pogojem ali strožjim previdnostnim ukrepom, ki jih naložijo zadevni odredbodajalci. Taki pogoji ali previdnostni ukrepi so lahko v obliki novih pogodbenih obveznosti, nepredvidenih ekonomskih bremen ali kot v tem primeru posledic za notranjo organizacijo konzorcija, katerega člani so ti subjekti.

- 49 V tem primeru se je tožeča stranka po vnosu v EWS z aktivacijo opozorila W1a znašla v manj ugodnem položaju, kot je bila v obdobju pred sprejetjem spornih aktov, ker je morala Komisija, kot je bilo ugotovljeno v točki 45 zgoraj, uvesti pogoje poostrenega spremljanja. To spremembo pravnega položaja tožeče stranke dokazujeta elektronski dopis Komisije z dne 4. junija 2009 in dopisovanje, ki je sledilo, iz katerih izhaja, da se je morala tožeča stranka, da je lahko sklenila pogodbo o projektu AEGIS, odpovedati upravljanju razdelitve predplačil med člane konzorcija, katerega članica je bila.
- 50 Natančneje, Komisija je v elektronskem dopisu z dne 4. junija 2009 navedla, da se zaradi nepredvidene težave, to je vnosa tožeče stranke v EWS, prekine podpisovanje Sporazuma, in naštela ukrepe, ki jih mora tožeča stranka uvesti, da zadosti novemu pogoju za podpis Sporazuma, ki ji ga je naložila Komisija.
- 51 Iz navedenega izhaja, da so sporni akti vplivali na pogajalske možnosti tožeče stranke, organizacijo konzorcija in s tem na njeno sposobnost dejansko skleniti projekt AEGIS. Če bi tožeči stranki odrekli možnost sodnega nadzora nad resničnostjo elementov, ki so podlaga za sporne akte, to ne bi bilo združljivo z Unijo, v kateri velja vladavina prava.
- 52 Še zlasti če upoštevamo, da Sklep 2008/969 za pravne in fizične osebe ne določa nobene pravice biti obveščen in še manj biti zaslišan pred vnosom v EWS z aktivacijo opozoril W1, W2, W3, W4 in W5b. Seveda oseba, ki je iz takih ali drugačnih razlogov obveščena o vnosu v ta sistem, lahko v skladu s členom 8(2)(b) Sklepa 2008/969 zahteva popravek podatkov, ki se nanjo nanašajo. Vendar je odločitev o takem popravku popolnoma prepuščena presoji uprave, to je službe, ki je zahtevala vnos te osebe v ta sistem.

- 53 Nazadnje je treba poudariti, da spornih aktov ni mogoče šteti za vmesne in pripravljalne akte, ki jih ni mogoče izpodbijati. Ne le da imajo pravne značilnosti izpodbojnih aktov (glej točke od 44 do 48 zgoraj), ampak se z njimi tudi konča poseben postopek, to je vpis subjekta na „opozorilni“ seznam, ne da bi bil zaslišan o vzrokih za ta vpis, ki je ločen od odločb, s katerimi se izvršujejo različne posebne zahteve iz Sklepa 2008/969 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo IBM proti Komisiji, točka 11).
- 54 Iz navedenega izhaja, da Komisija ne more upravičeno trditi, da je tožba nedopustna.
- 55 Zato je treba zavrniti ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija.

Stroški

- 56 Člen 87(1) Poslovnika določa, da odločbo o stroških vsebuje sodba ali sklep, s katerim se postopek konča.
- 57 V tej fazi postopka se odločitev o stroških torej pridrži.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

sklenilo:

- 1. Ugovor nedopustnosti se zavrne.**
- 2. Odločitev o stroških se pridrži.**

V Luxembourg, 13. aprila 2011.

Sodni tajnik

E. Coulon

Predsednik

E. Moavero Milanesi